

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 912/22</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. P.	Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. polegające na tym, że oskarżony w dniu 22 października 2022 r. ok. godz. 23.15 w ruchu lądowym w B. na ul. (...) jechał jako kierujący samochodem osobowym m-ki M. o nr rej. (...) znajdując się w stanie	

		nitrzeźwości z wynikiem 1.07 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 22 października 2022 roku, około godziny 23:15, P. P. po spożyciu alkoholu postanowił przeparkować kilka bloków dalej swój samochód marki M. o numerze rejestracyjnym (...) stojący na ulicy (...).</p> <p>Oskarżony, kierując pojazdem od strony Szkoły Podstawowej nr (...), podczas manewru omijania uderzył w przednie, prawe drzwi samochodu marki V., w którym znajdowali się D. S. oraz jej partner M. J..</p> <p>P. P. nie negował swojej winy, zaś właścicielce uszkodzonego pojazdu zaproponował spisanie oświadczenia.</p> <p>Z uwagi na to, że od sprawy szkody wyczuwalna była silna woń alkoholu, D. S. zadzwoniła jednak na numer alarmowy, a po paru minutach na miejsce zdarzenia przyjechał patrol Policji.</p> <p>D. S. i M. J. cały czas mieli P. P. w zasięgu wzroku. Nie pił on wówczas alkoholu.</p>	notatka urzędowa	k. 1	

protokoły oględzin pojazdów	k. 5 - 6		
zeznania świadek D. S.	k. 7 k. 60		
zeznania świadka M. J.	k. 11 k. 60		
wyjaśnienia oskarżonego	k. 22 k. 60		
Po przyjeździe funkcjonariuszy Policji oskarżony został poddany badaniom stanu trzeźwości za pomocą analizatora wydechu z wynikiem 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 23:28.	protokoły badania stanu trzeźwości ze świadectwem wzorcowania	k. 2 - 4	
Po zdarzeniu z dnia 22 października 2022 roku P. P. zrezygnował z picia alkoholu i do chwili obecnej utrzymuje całkowitą abstynencję. Uczęszcza on również na terapię uzależnień, na którą zgłosił się dobrowolnie.	zaświadczenie z poradni	k. 59	
wywiad środowiskowy	k. 64 - 66		
wyjaśnienia oskarżonego	k. 22 k. 60		
Oskarżony P. P. nie był dotychczas karany sędownie. Nie widnieje	karta karna	k. 26	

również w ewidencji kierowców jako sprawca wykroczeń drogowych.			
informacja z ewidencji kierowców	k. 30		
Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażając skruchę.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 22 k. 60	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	notatka urzędowa	Niekwestionowany dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	protokoły badania stanu trzeźwości ze	Niekwestionowane dokumenty sporządzone przez uprawniony	

	świadczeniem wzorcowania	podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	protokoły oględzin pojazdów	Niekwestionowane dokumenty sporządzone przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	karta karna	Dokument wiarygodny, niekwestionowany przez strony, potwierdzający uprzednią niekaralność oskarżonego.	
1.1.1.	informacja z ewidencji kierowców	Dokument wiarygodny, niekwestionowany przez strony, potwierdzający, iż oskarżony nie był karany za wykroczenia drogowe.	
1.1.1.	zaświadczenie z poradni	Niekwestionowany dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	wywiad środowiskowy	Niekwestionowany dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	zeznania świadek D. S.	Spójne, zrozumiałe, konsekwentne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, zwłaszcza w postaci niekwestionowanych dokumentów.	
1.1.1.	zeznania świadka M. J.	Spójne, zrozumiałe, konsekwentne, korespondujące z	

		pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, zwłaszcza w postaci niekwestionowanych dokumentów.	
1.1.1.	wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego sąd uznał za w pełni wiarygodne i niebudzące wątpliwości, jak również zgodne z pozostałymi źródłami dowodowymi. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażając jednocześnie skruchę.	
2.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3.	<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	<i>P. P.</i>

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k., odpowiedzialności karnej podlega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Nie ulega wątpliwości, że samochód osobowy kierowany przez P. P. wpisuje się w definicję pojazdu mechanicznego. Oskarżony prowadził zarazem auto po drodze publicznej, tj. w strefie ruchu lądowego, natomiast badanie analizatorem wydechu przeprowadzone przez funkcjonariuszy policji w związku z interwencją wykazało, że wyżej wymieniony znajdował się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli w stężeniu znacząco wykraczającym ponad wartość określoną w art. 115 § 16 k.k. zawierającym definicję „stanu nietrzeźwości”. Powyższe prowadzi do bezsprzecznej konkluzji, iż oskarżony P. P. swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu przestępstwa.</p>	

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. P.	1.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.</p> <p>Przy wymiarze kary sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., bacząc aby kara odpowiadała stopniowi winy i stopniowi społecznej szkodliwości czynu.</p> <p>P. P. ma (...)lat. Jest osobą dojrzałą emocjonalnie i doświadczoną życiowo oraz w pełni poczytalną. Dopuścił się popełnienia czynu umyślnie, z pełną premedytacją i znajomością potencjalnych konsekwencji swojego nieodpowiedzialnego zachowania. Sąd nie dopatrył się więc okoliczności, które mogłyby umniejszać jego stopień winy w chwili popełnienia przypisanego czynu.</p> <p>W ocenie sądu popełniony przez oskarżonego czyn cechował się jednocześnie znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Prowadząc bowiem pojazd w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,07 mg/l</p>

alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli stężeniu znacząco przekraczającym definicyjny próg „stanu nietrzeźwości” określony przepisem art. 115 § 16 k.k., kierujący stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa w komunikacji dla innych uczestników ruchu. Świadczyć może o tym już sam fakt, że podczas wykonywania manewru omijania sprawca uderzył w prawe, przednie drzwi zaparkowanego obok pojazdu, w którym znajdowali się kierowca oraz pasażer.

Mając na względzie dyspozycję art. 53 § 2 k.k., sąd wziął jednak pod uwagę również takie okoliczności jak właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przypisanego mu czynu oraz jego zachowanie po dokonaniu przestępstwa.

Przed wszystkim należy zaś zauważyć, że zdarzenie z dnia 22 października 2022 roku w istocie stanowiło pierwszy konflikt P. P. z prawem. Dotychczas nie tylko nie był on karany sędownie za przestępstwa, ale również nie widnieje on w ewidencji kierowców jako sprawca wykroczeń drogowych.

Nie bez znaczenia dla wymiaru kary

pozostawała również postawa oskarżonego, prezentowana konsekwentnie w toku postępowania, jak również działania podjęte przez niego bezpośrednio po zdarzeniu z dnia 22 października 2022 roku. P. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażając skruchę. Poza tym naganne zachowanie, stanowiące przedmiot niniejszego postępowania, wywarło na niego i na jego życie niebagatelny wpływ. Oskarżony zrozumiał bowiem negatywne konsekwencje nieodpowiedzialnego czynu, nadto uświadomił sobie istnienie problemu alkoholowego, który towarzyszył mu od kilkunastu lat. Od dnia zdarzenia zrezygnował więc z picia alkoholu i do chwili obecnej utrzymuje on całkowitą abstynencję, a dodatkowo uczęszcza na terapię uzależnień, na którą zgłosił się dobrowolnie. Okoliczności te zostały potwierdzone poprzez złożone przez P. P. zaświadczenie z poradni specjalistycznej oraz zlecony przez sąd wywiad środowiskowy.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. jest zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności oraz karą pozbawienia wolności do lat 2.

Sąd za adekwatną wobec P. P. uznał karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy ustaleniu każdej stawki na kwotę 10 złotych jako odpowiadającą sytuacji rodzinnej oraz możliwościom majątkowym i zarobkowym wymienionego. Zdaniem sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a w szczególności spełni ona cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonego. Należy bowiem pamiętać, że jednym z podstawowych celów kary w prawie karnym jest budowanie właściwych postaw wśród obywateli. Zachowanie oskarżonego wyraźnie świadczy natomiast o tym, że kara 100 stawek dziennych grzywny w połączeniu z 3-letnim zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczeniem w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej wywrze na nim pozytywny, resocjalizacyjny wpływ, spełniając zarazem przypisane jej funkcje. Wymierzenie wobec oskarżonego surowszej sankcji w ocenie sądu byłoby natomiast przejawem nadmiernej, nieuzasadnionej

			<p>aksjologicznie ani systemowo represji.</p> <p>Sąd nie mógł zarazem przychylić się do wniosku obrońcy o warunkowe umorzenie postępowania karnego oraz odstąpienie od orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Pomimo postawy P. P. prezentowanej po dokonaniu zabronionego prawem czynu, niewątpliwie zasługującej na uwzględnienie, nie można bowiem tracić z pola uwagi stopnia zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa, których z wyszczególnionych już wcześniej przez sąd powodów z pewnością nie można było uznać za nieznaczące, co – poza postawioną przez sąd wobec sprawcy, pozytywną prognozą kryminologiczną – stanowi przesłankę zastosowania instytucji z art. 66 § 1 k.k.</p>
<p>P. P.</p>	<p>2.</p>	<p>1.</p>	<p>Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.</p> <p>Skazanie oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. obliowało sąd do wymierzenia wyżej</p>

			wymienionego środka karnego, przy czym sąd zdecydował o wymierzeniu go na minimalny okres 3 lat, kierując się przede wszystkim tym, że oskarżony po raz pierwszy popadł w konflikt z prawem, zaś po zdarzeniu z dnia 22 października 202 roku podjął skonkretyzowane działania mające na celu przezwycięzenie choroby alkoholowej i zapobiegnięcie popełnianiu pod jego wpływem przestępstw w przyszłości.
P. P.	3.	1.	Sąd na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od P. P. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych. Świadczenie pieniężne na kanwie przedmiotowej sprawy miało charakter obligatoryjny, jednak przez wzgląd na uprzednią niekaralność oskarżonego oraz prezentowaną przez niego po zdarzeniu, jak i w toku postępowania postawę, sąd orzekł je w możliwie najniższym wymiarze.
5. ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU	1Inne		

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. P.	4.	1.	Sąd, zgodnie z treścią art. 63 § 4 k.k., na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 października 2022 roku.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5.	O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie. Na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z dnia		

	23 czerwca 1973 roku Sąd wymierzył również ww. opłatę w kwocie 100 złotych.	
6. 1Podpis		